

Tadeusz Śliwa, *Wąsik Tomasz (1878–1951)* [w:] Tekstowa kartoteka osobowa przemyslan, pod red. Anny Siciak – na stronie Przemyskiej Biblioteki Publicznej

Wąsik Tomasz (1878–1951), krypt. Tmw., T.W. ks., pedagog.

Ur. 5 X 1878 r. w Kamieniu, pow. nizański, jako syn rolnika Jakuba. Po ośmioletniej nauce w rzeszowskim Gimnazjum uzyskał tam maturę, a po kolejnych czterech latach uczenia się teologii w Przemyślu, 26 VI 1904 otrzymał święcenia kapłańskie. Do końca t.r. był wikarym w Korczynie, a od 1 I 1905 notariuszem, czyli sekretarzem w konsystorzu biskupim. W latach 1906–1909 studiował teologię w Wiedniu, co uwieńczył doktoratem na podstawie pracy pt. „Relatio Stanislaei cardinalis Hosii ad reformationem in Polonia”. W ciągu kolejnych 13 miesięcy był znowu sekretarzem konsystorza. Od nowego roku szkolnego był pomocnikiem katechety w II Gimnazjum w Przemyślu na Zasaniu. Skierowany na nowy tor działalności na początku następnego roku szkolnego, postarał się o wymagane uprawnienia, zdając egzamin kwalifikacyjny na katechetę szkół średnich, dzięki czemu od 1 VIII 1911 do 1933 r. był tam etatowym katechetą. W tym samym okresie był równocześnie rektorem tzw. Collegium Marianum, czyli Małego Seminarium. Z tej działalności ogłaszał roczne sprawozdania. W 1925 r. został powołany do kolegium członków kapituły katedralnej, wśród których w 1938 r. został prałatem scholastykiem. Należąc do kapituły – zgodnie z praktyką automatycznie był angażowany w działalność w konsystorzu, m.in. w sądzie biskupim. Był czynnym członkiem przemyskiego Koła Księży Katechetów i w latach 1926–1928 był

jego prezesem. W gimnazjum był moderatorem koła sodalicii mariańskiej. Należał do Polskiego Białego Krzyża nastawionego na działalność oświatową i biblioteczną wśród żołnierzy polskich i należał do zarządu przemyskiego okręgu pokrywającego się z okręgiem wojskowym. Ponadto należał do Polskiego Towarzystwa Teologicznego od jego powstania w 1924 r., a w Przemyślu w latach 1931–1939 był prezesem Rady Naczelnej TPN. Artykuły publicystyczne publikował w prasie lokalnej, pedagogiczne i dydaktyczne w: „Miesięcznik Katechetyczny i Wychowawczy”, recenzował katechizmy i kazania. Jego bibliografia podmiotowa obejmuje 36 pozycji. Za zasługi otrzymał order Polonia Restituta. Po wybuchu II wojny światowej, znajdując się w niemieckiej strefie okupacyjnej, został mianowany administratorem wakującej parafii Blizne pow. brzozowski i pozostawał tam do 1948 r. Ostatnie 3 lata życia przeżył w Przemyślu, gdzie zmarł 26 II 1951 r.

Bibliografia: Śliwa T., *Słownik polskich teologów katolickich*, t. 7 (1983), s. 382-383, tamże bibliogr.